

Križev pot španskih umetnin se je končal v Ženevi

Sem je došel pred dvema dnevi cel muzej dragocenosti španskih umetnin, katere je rdeča vlada tik pred svojim begom poslala iz Barcelone čez mejo v Francijo. Umetnine je pripeljal iz Pariza v Ženevo poseben tovorni vlak. Vrednost tovara, kakršnega železnica v svoji zgodovini še ni vozila, je neprecenljiva. Vlak so spremljali trije francoski umetnostni strokovnjaki in trije umetnostni izvedenci rdeče španske vlade, ki so zadnja tri leta zbirali umetnine po vsem ozemlju, kar ga je imela barcelonska vlada pod svojo oblastjo.

Tovorni vlak je pripeljal vsega skupaj 1845 velikih zabojev, ki so vsi zabiti in strogo zapечатeni. Na ženevski postaji so ga spravili takoj na stranski tir. Policija ga je močno zastražila ter razpostavila na nekaj krajih ob tiru celo strojnico. Na mejni postaji v Belegardu je francoska oborožena straža, ki je spremljala vlak po vsem francoskem ozemlju, prepuštila skrb za umetnine švicarski straži. Do zob oboroženi ljudje so minuto za minuto nadzorovali dragoceni vlak.

Včeraj zjutraj so začeli umetnine prevažati z ženevske postaje v palačo Zveze narodov, kjer bodo spravljene tako dolgo, dokler se vojna v Španiji ne konča, narkar se bo začel spor, ali so slike in kipi, katerih vrednost presega težke milijarde, last bodoče španske države ali last tistih, ki so jih pred svojim begom poslali čez mejo.

Usoda teh španskih umetnin je burna in žalostna, kakor zgodovina španske vojne. Skoraj tri leta bo že, kar se je začelo prvo obstreljevanje Madrida. Tedaj je vlada dala pobratiti vsa pomembnejša dela iz madridskih muzejev in iz cerkva ter jih spravila najprej v razne madridske kleti. Iz kleti muzeja Prado so se umetnine selile v safeje Španske banke. Ko je grozila Madridu obkolitev, so jih s tovornimi avtomobili odpeljali v Valencijo. Nato so jih razdelili po raznih katalonskih mestih. Ko je začela Francova vojska pritiskati na Katalonijo, so jih začeli pošiljati proti francoski meji.

Cez mejo jih niso hoteli poslati, dokler ni francoska vlada privolila, da bodo šle umetnine v Ženevo. S svojo milijardno vrednostjo naj bi predstavljale rezervno za nadaljnje pustolovščine Negrina, Caballera in drugih. Sporazum o tem je bil podpisan 3. februarja v Figuerasu med nacionalističnim bombardiranjem. Barcelonski in francoski zastopnik sta podpisovala pogodbo o prenosu umetnin v Francijo in dalje v Ženevo v majhni kleti ob svitu konca sveče.

Avtomobili, ki so vozili v Francijo dela Goya, El Greca, Velasqueza, Rubensa, Tintoretta in drugih, so kakor po čudežnem naključju ušli vsem letalskim bombam in zdaj so umetnine naše začasno zavetje v Ženevi.

Poročajo, da namerava Zveza narodov organizirati več razstav španske umetnosti po raznih evropskih prestolnicah, da bo dobila potrebni denar za vzdrževanje in ohranjanje tega umetniškega zaklada.

Azana grozi z odstopom

Pariz, 16. febr. m. Med časnikarskimi krogi se širijo govorice, da bo pobeželi predsednik španske republike Azana odstopil, če bi Francija priznala nacionalistično vlado v Burgosu. Francoska politična javnost glede bivanja Azane v Parizu izjavlja, da mora zakonite pravice, da bi na samem področju francoske republike opravljal svojo predsedniško funkcijo.

S prihodom španskega republikanskega zun. ministra del Vaya v Pariz, kjer je poročal predsedniku republike Azani o stanju republikanske Španije, se vedno ni poravnal spor, ki obstoji med predsednikom republike Azano in predsednikom vlade Negrinom. Negrin smatra, da je republikanska Španija sposobna za odpor, medtem ko je Azana mnenja, da se republikanska Španija ne bi mogla dalje časa upirati nacionalističnim četam.

Predsednik ČSR na prvi seji ukrajinske zbornice

Praga, 16. febr. m. Seji prvega avtonomnega deželnega zbora Karpatske Ukrajine bo prisostvoval tudi predsednik praške vlade g. Beran v spremstvu namestnika predsednika osrednje vlade Sidorja in predsednika slovaške deželne vlade Tjasa. Ker v Chustu ni na razpolago nobena večja dvorana, bo prvi sestanek novo izvoljene deželne sveta v Rachovu. Dobro obveščeni krogi zatrjujejo, da je prvi predsednik podkarpatsko ukrajinske vlade, bivši narodni poslanec Brody, ki je bil obtožen veleizdaje, izpuščen na svobodo, in sicer na podlagi splošne amnestije, ki jo je konec lanskega leta dal predsednik češkoslovaške republike.

Vlada Podkarpatske Ukrajine, ki se je snovi sestala na slavnostno sejo, o priliki volivne zmage, je sklenila politično amnestijo. Na osnovi tega je bil spuščen na svobodo bivši predsednik karpatsko-ukrajinske vlade Brody, potem ko je izjavil, da se ne bo več bavil s politiko.

Naročaito in širite Slovenski dom!

Volitev novega papeža se bo začela najbrž 1. marca

Rim, 16. febr. o. Kardinalski zbor je po večrajšnji, peti seji dal nova navodila maršalu konklave, knezu Chiggiu ter članom kardinalskega odbora za pripravo volitev. Po dosedanjih podatkih je zelo verjetno, da se bo volitev novega papeža začela 1. marca in se bo tedaj sestel konklave.

Potek volitev so po vsaki seji konklave do zdaj naznanjali rimskemu prebivalstvu z dimom. Črni dim je naznanjal, da novi papež še ni izvoljen, beli pa, da je Cerkev dobila novega vrhovnega poglavarja. Kardinalski zbor je zdaj sklenil, da bo poleg tega tradicionalnega obveščanja poročala sveto o volitvi in izvolitvi novega papeža tudi vatikanska radijska postaja, da bodo verniki po vsem svetu hitro obveščeni.

O tem, kdo bo izvoljen za papeža, veliko piše zlasti italijansko časopisje, ki seveda gleda na to cerkveno zadevo preveč z italijanskega in fašistovskega stališča. Pri tej stvari je šel najbolj daleč

livornski list »Telegrafo«, ki je blizu zunanjemu ministru Cianu. Ta je v drznem članku objavil imena kardinalov, ki naj bi po italijanskem mnenju smeli biti izvoljeni za papeža. Članek je izzval veliko osuplost in ogorčenje zlasti izven Italije.

Včeraj zjutraj so cerkev sv. Petra spet odprli in so verniki v manjših skupinah smeli stopati v grobnico pod glavnim oltarjem bazilike ter na kratko moliti pri grobn pokojnega sv. očeta. Ob 10 je bila četrt slovesna zadušnica v cerkvi, danes pa peto od devetih, kolikor jih določajo cerkveni predpisi ob papeževi smrti. Peta kardinalska seja se je začela ob 11.

V vatikanski palači so včeraj številni delavci, inženirji in tehniki začeli z vso naglico pripravljati prostore za kardinale, ki bodo prebivali v Vatikanu med volitvijo. Stroški za volitve bodo znašali okrog dva milijona lir.

Veliki fašistovski svet v Rimu je na sinočni seji sprejel načrt za končno preureditev vsega italijanskega šolstva

Rim, 16. febr. o. Veliki fašistovski svet je imel ponoči sejo, na kateri je sprejel tako imenovano »Carto della Scuola«, osnovo za končno enotno ureditev vseh vrst italijanskega šolstva. Ta šolski program tvori z delovnim programom (Carta del lavoro) in s plemenskim programom (Carta della Razza) skladno celoto pri delu fašizma za preureditev vsega italijanskega življenja in preoblikovanje italijanskega človeka po fašističnih načelih.

Na seji je imel dolgo poročilo minister za ljudsko vzgojo Bottai. Po izčrpnih razgovorih, pri katerih je sodeloval tudi Mussolini sam, so sprejeli resolucijo, ki se glasi:

»Veliki fašistovski svet je na svoji seji nakazal smernice o položaju, ki naj ga ima šola v fašistovski državi, o delu šole, o njenih namenih, ter njenem ustroju v 21 izjavah, ki vse skupaj tvorijo »karto šole«. Ta karta bo morala dobiti strogo obleko v stvarnem zakonodajnem delu in v

postopni preosnovi vsega šolskega reda od osnovnih do srednjih šol in vseučilišč. Ta preosnova se bo začela prihodnje, 18. leto fašistovske vlade. V trenutku, ko objavlja to temeljno listino, ki v enotnosti vlade posvečuje tesno sodelovanje med šolo in med fašistovsko mladinsko organizacijo ter določa politično nalogo šole v visokem poslanstvu fašistovske Italije pod vodstvom in zamisli duceja, — v tem trenutku veliki fašistovski svet živo čisti ministru Bottai, ki je pripravil in izdelal načrt za to preosnovo. Veliki fašistovski svet pozdravlja rodove, ki se v šolah, akademijah, v vrstah in taboriščih italijanske fašistovske mladine pripravljajo, da bodo dosegli najvišje vrhove v delu, v orožju, v omiki, znanosti in umetnosti. Veliki fašistovski svet se obrača na učitelje in profesorje v vsaki panogi in v dokaz, da zaupa visoki strokovni zavesti in popolni fašistovski veri, s katero učitelji izpolnjujejo in bodo izpolnjevali svoje vzgojne naloge.«

Kako Amerikanci utemeljujejo dobavo letal za evropske države Če propadeta Francija in Anglija bo propadla tudi Amerika

Washington, 16. febr. AA. Član odbora za vojaške zadeve v ameriškem kongresu Stephan Phess je izjavil na snočni seji odbora med drugim: »Če Anglija in Francija propadeta, nastane tudi vprašanje našega obstanka. Bolje je prodajati Angliji in Franciji letala za njihovo obrambo, kakor pa iti v vojno z velikimi državami, da bi za-

ustavili napade na ta del sveta. Zedinjene države morajo podpirati Kanado in Anglijo v primeru potrebe. Roosevelt bi bil lahko mirno dejal, da se naša prva obrambna črta nahaja v Angliji in Franciji. Ona država, ki bi premagala Anglijo in Francijo, bo verjetno zasedla Bernudske otoke ter tako neposredno grozila Ameriki.

Za dve milijardi bojnih letal e kupila Francija v Ameriki

Pariz, 16. febr. m. Francosko veleposlaništvo v Washingtonu je brzojavno obvestilo Pariz o novih nakupih ameriških letal za Francijo. V tem obvestilu med drugim pravi, da je francosko odposlanstvo, ki je dospelo v Združene ameriške države lani decembra zaradi nabave letal, zdaj svoje delo končalo. Za svojega bivanja v Ameriki je to zastopstvo sklenilo, da Francija nabavi nad 500 letal pri ameriških letalskih družbah Douglas, Curtiss, Glen-Martin in Nord American.

Zatrjujejo, da je Francija lani naročila v ameriških združenih državah že 200 loveških letal vrste Curtiss, od katerih jih je 100 že prispelo v Francijo. Dalje je naročila 115 lahkih bombnikov tipa Glen-Martin, 200 lahkih bombnikov tipa Nord American in 100 lahkih bombnikov tipa Douglas. Naročena letala bo imela Francija na razpolago že junija letos. Letala veljajo 63.000.000 dolarjev, to je nekaj več ko dve milijardi frankov.

Današnja seja skupščine

Belgrad, 16. febr. m. Na današnji dopoldanski seji narodne skupščine, za katero vlada izredno veliko zanimanje ne samo v političnih krogih, marveč tudi v ostali javnosti, bo izvoljeno novo skupščinsko predsedništvo. Nato bo novi predsednik skupščine sejo končal ter novo napovedal že za danes popoldne, verjetno ob štirih. Na popoldanski seji poslanske zbornice bo vlada Dragiša Cvetkovića podala deklaracijo. Nato bodo člani kr. vlade odšli na sejo senata, kjer bo prav tako po prebranam ukazu o začetku rednega zasedanja vlada podala svojo napovedano deklaracijo.

To je res nenavaden »apetit«

Maribor, 15. febr.

V mariborski bolnišnici je bila danes izvršena nenavadna operacija. Pred nekaj dnevi je zbolel v kaznilnici kaznjencec Anton Marinček, ki je že po prejšnji večkrat pripovedoval, da mu ni več do življenja ter da bo izvršil samomor. Marinček je imel silne bolečine v želodcu, pa je kaznilniški zdravnik nemudoma odredil, da ga prepeljejo v bolnišnico. Tu so mu z rentgenom pregledali želodec, na so ugotovili presenetljivo stvar, zaradi

katerih so kaznjence takoj na mestu odnesli v operacijsko dvorano ter mu odprli trebuh. Operater je našel v želodcu cel kup rjavih žebeljev, kosov glaževine in žice, med njimi 30 cm dolg kos žice. Vse to je Marinček popolnil v namenu, da bi s tem pospešil svojo smrt. Operacija pa se je posrečila in zdravniki upajo, da jo bo Marinček prebolel. Upajo pa tudi, da ga bodo poslej zapustile črne samomorilne misli in da na podoben način ne bo več poskušal jemati si življenja.

Drugi, nekoliko sličen primer čudnega apetita so opazovali v preiskovalnem zaporu mariborske jeletnišnice. Tam so dobili pred dobrim mesecem mladega, kakor 14 let starega slabomernega in gluhomernega dečka. Prijeli so ga orožniki na Polskavi, kjer so ga osumili nekaterih požigov, ki so bili tam izvršeni. Iz fanta pa nihče na sodišču ni mogel spraviti nobenega pametnega znaka, po katerem bi se dalo sklepati, od kod je in čigav je in ali je res zakrivil dejanja, katerih se je osumil. Fant je pokazal v jeletnišnici neverjeten apetit. Popoldne je gladko pospravil pet porcij, ki vsaka zadostuje odraslemu človeku, pa je še kazal, da bo jedel. Kadar pa so ga izpustili na dvorišče na sprehod, je bil planil po zemlji ter si jo tlačil v usta. Pobiral je tudi odpadke papirja in jih jedel. Sodišče je slednjič fanta izročilo mariborski policiji, da poišče njegovo domovinsko občino. Danes so fanta prepeljali s sodišča na odgonsko postajo. Takoj se je stisnil k peči ter je poiskal šop starega papirja, katerega je vtaknil v usta, nato pa se je »posladkal« še s peršičem drobnega premoaga, katerega je tudi pogoltnil. Čudno pri vsem tem pa je, da fant vse te »dobrote« prenaša in mu nikoli ni bilo po njih slabo.

Popolno enakopravnost z moškimi zahtevajo akademsko izobražene žene, ki so v nedeljo in ponedeljek zborovale v Belgradu. Med drugim so sodelovale tudi zastopnice slovenskih žena pod vodstvom dr. Angele Piskernikove. Resolucija, ki so jo pozdravile vse zastopnice z navdušenjem, zahteva, da se ženam prizna popolna enakost pri vseh poklicih, dovoliti se jim mora dostop po vseh položajih in činov, ukiniti se morajo vsi zakoni, ki zabranjujejo ženam dostop med nekatere poklice, zlasti na sodnji. Zahtevajo tudi to, da se postavijo ženske za upraviteljice ženskih kazenskih zavodov, za ravnateljice ženskih učiteljskih in ženskih gimnazij. Podobnih zahtev je še mnogo. Le tega niso zahtevale, da bi za ženske vpeljali še obvezno vojaško službo. Morda bodo s to zahteva izpolnile svojo prvo prihodnjo resolucijo.

Vesti 16. februarja

V Tunisu je prišlo do novih demonstracij proti Italijanom, ko je došel tja vodja rdečih strokovnih organizacij Jouhaux. Demonstranti so napadli rudarsko vas Redeyef, kjer živi 500 italijanskih delavcev, uničili sedež njihove strokovne organizacije, jim sežgali knjižnico ter pretepli vsakogar kogar so dobili. Zaradi tega dogodka vlada v Italij hudo razburjenje.

Viceadmiral Izakov, podkomisar rdeče vojne mornarice, bo v kratkem odpotoval s sedmimi inženirji v Združene države, ter se bo pogajal a tem, da bi ameriške ladjedelnice izdelale nekaj bojnih ladij za Sovjete.

Naš novi zunanji minister dr. Aleksander Cincar-Marković je včeraj popoldne obiskal apostolskega nuncija v Belgradu Felicija ter se z njim dalje časa razgovarjal.

Mednarodni begunski odbor v Londonu si je za novega predsednika izbral Roberta Pella, ker je dosednji predsednik Rublee odstopil največ zaradi tega, ker ni pri zadnjih pogajanjih z nemško vlado mogel doseči sporazuma o izselitvi nemških Judov.

Odlični belgijski katoliški politik in večkratni ministrski predsednik Jaspas je včeraj nenadno umrl po operaciji na želodcu. Jaspas je pred nekaj dnevi še dobil od kralja nalog, naj sestavi novo vlado.

Protiitalijanske demonstracije so bile včeraj v Ajacciu na Korziki, kjer so demonstranti hoteli napasti italijanski konzulat.

Češkoslovaška mora skrbeti za 186.000 beguncev, zaradi tega ji je Anglija dala finančno pomoč in posojilo — s tem je zakonski načrt o posojilu za Češkoslovaško utemeljeval angleški finančni minister Simund v svojem včerajšnjem govoru.

Predsednik madžarske vlade Imredy je odstopil, ker mu je opozicija očitala, da je njegova stara mati bila Judinja.

Avstralska vlada je odklonila predlog nekaterih poslancev, naj bi Avstralija dala Judom na razpolago del svojega mandatnega ozemlja na Novi Gvineji, kjer naj bi Judje ustanovili svojo naselbino.

Posebni odposlanec francoske vlade za nacionalno Španijo Berard bo odpotoval s svojimi pomočniki jutri v Burgos.

Odlično besedo v španski vojni bo spregovoril top, piše italijanski časopisje ob francoskih in angleških prizadevanjih za poravnavo spora s premirjem.

Med Nemčijo in Združenimi državami so se začela pogajanja za sklenitev posebnega trgovskega dogovora, po katerem bi Nemčija kupovala od Združenih držav večje množine mesa in masti, plačala pa bi ta nakup s stroji.

Italijansko-špansko družbo za javna dela v španski nacionalni državi so ustanovili že pred dvema mesecema v Rimu. Družba bo pri španskih javnih delih zaposlovala samo italijanske delavce in inženirje.

Naš novi zunanji minister Cincar-Marković je včeraj sprejel italijanskega poslanika v Belgradu Indellia in imel z njim daljši razgovor.

Sožalje ob smrti papeža Pija XI. je pred dvema dnevioma brzojavno izrazil tudi... predsednik pobege španske rdeče vlade Negrin, pod čigar vlado je bilo v Španiji pomorjenih 40.000 duhovnikov, redovnikov in redovnic tiste cerkve, katere poglavar je bil pokojni papež...

Glavno glasilo slovaške Hlinkove garde prinaša v zadnji številki članek, v katerem poziva osrednjo vlado, naj takoj reši judovsko vprašanje in uvede preiskavo proti vodilnim framasonom.

Belgija je še vedno brez vlade, ker se do zdaj katoliškemu senatorju Pierlotu še ni posrečilo sestaviti nove vlade. Domnevajo, da se bo kriza morala rešiti tako, da bo nova vlada sestavljena s posebnim sodelovanjem kralja Leopolda.

Novi romunski veleposlanik na našem dvoru Victor Cabere je včeraj slovesno izročil svoje poverilnice knezu namestniku Pavlu.

Holandski zunanji minister Patijn, ki se je včeraj udeležil spominke proslave za slovitim holandskim pravnikom Grotiusom, je imel dolg razgovor z angleškim zunanjim ministrom Halifaxom. Razgovor se je nanašal na obrambo skupnih koristi, ki jih imata Anglija in Holandija na Daljnem vzhodu.

Vremensko poročilo

Vremensko poročilo Tujke prometnih zvez v Ljubljani in Mariboru, JZSZ in SPD od danes:

Kranjska gora: —10, sončno, 25 cm snega, osrenjen, sankališče uporabno.

Rateče-Planica: —10, sončno, 30 cm snega, osrenjen, sankališče uporabno.

Planica-Slatna: —10, sončno, 45 cm snega, pršič, sankališče uporabno.

Peč-Petelinjek: —9, sončno, 50 cm snega prisojno osrenjen, osojno pršič.

Dovje-Mojstrana: —8, sončno, 15 cm snega, srez.

Pokljuka: —12, sončno, 75 cm snega, pršič.

Bohinj-Zlatorog: —6, sončno, 15 cm snega, osrenjen.

Lom na Komni: —5, sončno, 190 cm snega, pršič.

Dom na Voglu: —8, sončno, 185 cm snega, pršič.

Gorjuše: —8, sončno, 35 cm snega, pršič.

Seniorjev dom: —10, sončno, 40 cm snega, pršič.

Dom pri Sv. treh kraljih: —8, sončno, 40 cm snega, pršič.

Peca: —7, sončno, 50 cm snega, osrenjen.

Ribnica na Pohorju: —7, sončno, 7 cm snega, srez.

Zborovanje slovenskih planincev v Celju

Komemoracija za umrlim papežem XI. alpincem

Celje, 15. februarja. Podružnica SPD v Celju je imela danes ob pol 9 zvečer v veliki dvorani Narodnega doma svoj 46. letni občni zbor. Veliko dvorano so skoraj do zadnjega kotička napolnili agilni člani SPD in z vsem zanimanjem sledili poročilo o delu podružnice, katerega je podal načelnik g. dr. Mirko Hrašovec.

V začetku se je predsednik v lepih besedah spomnil velikega alpinca, pokojnega poglavarja rimske Cerkve, papeža Pija XI., ki je še kot Alil Ratti preplezal nešteto snežnikov v Švici in Italiji v gorah močnega Montblanca, ter tudi kot poglavar sv. Cerkve izdal na duhovniške posebnosti pastirsko pismo, v katerem jih je vzbujal k ljubezni do narave, čestni naravi je človek Bogu najbližji in ga najbolj spozna. Spomnil se je tudi umrlih članov SPD: Josipa Ferka, ki se je ponesrečil pri plezanju na Pečovniku, in 80 letnega vodnika, ki je vodil že pokojnega Kocbeka in Frischaufa, Martina Ošepa. Vsem so zaklicali trikratni »Slava«.

Predsednik je nato podal poročilo o delu podružnice, zlasti o prizadevanju SPD za zboljšanje prometnih zvez, o novi gradnji na Golteh, o visokogorskem tečaju na Korošici, narodnem parku na Okrešlju, o uspehu 1. planinskega tabora in o bodočem delu ter izletih, ki jih bo priredila podružnica v Južno Srbijo, kjer bo v Nišu kongres vseh slovanskih planincev. Razveseljivo je, da imamo ravno slovanski narodi tako močno planinsko organizacijo, saj imamo 127.000 slovanskih planincev, ki so organizirani v planinskih organizacijah. Zahvalil se je tudi banški upravi, ki je zadnje čase pokazala veliko razumevanje za SPD in tudi nakazala lepo podporo za nov dom na Mozirski planini.

Prav zanimivo je bilo tajniško poročilo. Podružnica ima 5 postojank s 6 oskrbovanimi stavbami, lepe komplekse krasnih planjav in predstavlja danes večmilijsko vrednost. Nato je podal detaljno poročilo o naših postojankah in domovih.

Piskernikovo zavetišče je po pogajanjih s Plesnikom prišlo v juliju za ceno 15.000 din v

podružnično last. Posrečilo se je tudi doseči vzajemno sodelovanje za elektrifikacijo na Palniku. Objekti dobe še letos samostojno hidrocentralo kakih 69 metrov nad novo Plesnikovo v višini ca. 150 m nad Aleksandrovim domom.

Vsa pota in markacije so v dobrem stanju. Na novo se je transirala in izdelala pot s Klemčje jame do Škrbine; od tu se izvede po severno-vzhodnem grebenu na Ojstrico v srednjem delu še letos, ostanek do vrha Ojstrice pa prihodnje leto. Na Okrešlju se je zasadilo letos 7000 macesnovih sadik in 2000 smrekovih. Obisk v kočah iz leta v leto raste. Na mrtvi točki je ostalo vprašanje telefonske zveze Solčava—Logarska dolina. Ta zveza, ki bi bila vsekakor eminentnega pomena, bi se lahko uresničila s sodelovanjem vseh interesentov v Logarski dolini.

Blagajniško poročilo navaja 176.253 din dohodkov in 73.361 din izdatkov. Skupno premoženje podružnice znaša 768.609 din.

Načelnik alpinskega in reševalnega oddelka g. Koprince je nato poročal o trasiranju nove poti iz Klemenčjeve planine na Ojstrico. Prihodnje leto mislijo zvezati še Robanov kot s Škrbino, a obenem z Ojstrico. Skupina celjskih članov z gg. Koprince in inž. Lovrenčičem je lani avgusta odpotovala v Coumaury v severni Italiji in izvršila tu nekaj težjih visokogorskih tur. Tako so celjski člani kot prvi Jugoslavi prekorčili Mont Blanc v celoti ter v enem izletu v Francijo in zopet nazaj v Italijo. Prvič v zgodovini jugoslovanskega alpinizma so dosegli vrh gore Grand Jorasses (4205 m), Point Walker, dalje Dent de Geant (4014 m).

Zanimivo je bilo tudi poročilo zimsko-sportnega oddelka. V nedeljo bo priredil na Golteh eno največjih tekem, pri kateri bodo sodelovali številni klubi iz vse Slovenije. Odsek šteje 28 verficiranih in 14 neverficiranih članov. Da vedno bolj napreduje Mladinski odsek, je pokazalo poročilo g. inž. Lovrenčiča. V preteklem letu je bilo izdanih 158 izkaznic.

Ker so minila tri leta, je bil izvoljen za dobo treh let novi odbor s predsednikom gosp. dr. Hrašovcem na čelu.

Dva obraza dr. Kramerja II.

Drugi obraz jugoslovanskega političnega čarovnika dr. Alberta Kramerja je tisti, ki se reži iz letaka, katerega sta on in njegov izmesarije v senatorstvo došli zaveznik Ivan Pucelj izdelala dne 10. februarja. Uvodnik v »Jutru« je bil namenjen boljšim ljudem, s kakršnimi navedno obejuje kraljevi senatorji. Letak pa je namenjen tako imenovani nacionalni in napredni javnosti in je pač tak, kakor smo navajeni pri vsem papirju, kar se ga je zadnja tri leta nasulo iz Kazine in iz »Narodne tiskarne«. Letak govori o novih pripravah, da bi se režim JRZ podprl in utrdil s fašistično organizacijo. »To bo gotovo držalo, zakaj ne razumemo, kako bi se bila mogla edina fašistična stranka v državi, JNS, še pred kratkim tako riniti v kako zvezo z JRZ. Bilo je vse le zaradi tega, ker je upala, da bodo njene jugoslovanske, zlasti dravske, v orjuni preskušene jugoslofašistične strokovnjake vzeli za preureditev JRZ v sistem smislu, v katerem so Jugoslavi preurejali jsurjari. V letaku sta dr. Kramer in njegov literarni pomočnik Ivan Pucelj, z umetniškim imenom France Feržov, zapisala nekaj besedi, ki točno označujejo, kaj je bil režim JNS za Jugoslavo. Takole pravita: »... režim je bil okoval naš narod v verige zaslepljenega partizanskega terorja, državo je pahnil v vseh pogledih v stiske in nevarnosti. Politične škode so ogromne, centralistični moloh je do skrajnosti ožle vse naše pokrajine. S temi besedami je povedana resnica, ki ji ni kaj dodajati.

Letak dalje govori, da nam prelito nove gospodarske krize itd. Skratka vesti, ki naj begajo ljudi, kakor je to po mnenju dr. Kramerja in Ivana Puelja najbrž poslanstvo kraljevih senatorjev. Letak veliko piše potem o »likvidaciji protidemokratskega režima«. Temu pripominjamo, da je protidemokratski režim v naši državi do konca, do krvi pripravljen JNS. Ta režim je imel pet let časa, da ga likvidira. Likvidiral ga je z Živkovčevići, Jevtičevići in Kramerjevimi recepti. Likvidirati ga je hotel z likvidacijo slovenstva in hrvaštva. Likvidirati ga je hotel z likvidacijo zadnjih ostan-

kov demokratičnih ustanov, zlasti v Sloveniji. — Ljudje, ki se zbirajo v tako imenovanem nacionalnem in naprednem taboru, so začeli z likvidacijo demokracije v Sloveniji leta 1924 s trboveljskimi umori, nadaljevali so vse do leta 1935. In prvi korak za rešitev demokracije v Jugoslaviji je bila ravno likvidacija JNS.

Dr. Kramer napoveduje v letaku najpoznejše v jeseni nove volitve. Kaj bodo prinesle te volitve, mu povemo z besedami njegovega letaka: končno bodo likvidirale današnje — kolikortoliko še — lažljivo stanje, v katerem imajo sploh še kaj besede politični voditelji in senatorji kakor sta on in Ivan Pucelj. Zopet bodo uvedle dobo resnične demokracije ter koristnega narodnega dela. Dr. Kramer naj se le vozi kamor se hoče in naj mu France Feržov piše še take pisarije. Pri prihodnjih volitvah ne bo dobil on z vsemi pobratimi od bivšega komunista Mravljeta preko socialističnih baronov do preskušanih načelnikov dr. Brečija, Stanovnika itd., niti toliko glasov, kakor dne 11. decembra. Še manj pa seveda mandat, za katerega mu je bilo in mu je še zdaj tako etrašno hudo. Slovensko ljudstvo je lani pokazalo, kakšne končne obračune zna delati. Vsak prihodnji obračun bo za dr. Kramerja in za humorista Ivana Puelja še bolj končoveljaven.

In močan razlog za končno likvidacijo višje in nižje jsurjarje bo ta, da smo bili Slovenci po njej kompromitirani po Srbih in Hrvatih. S končno likvidacijo njenih političnih načel in načinov moramo rešiti dobro slovensko ime ter si zagotoviti v političnem, gospodarskem in kulturnem oziru položaj, ki nam ga nihče ne bo mogel vzeti, niti dr. Kramer in Ivan Pucelj skupaj ne. Borba, ki bo prišla tedaj, ne bo borba preganjanj in razoroženih protisili in nasilju jsurjarjev kakor nekdanj, marveč bo borba svobodnih z manjvrednimi, borba, v kateri se bo nad vsak dvom pokazalo, kako močna je slovenska misel med našim ljudstvom in kako je v dobi JNS-arskega terorja in pritiska njena notranja sila še narasla in ojačena — da porabimo vse lepe besede, ki sta jih dr. Kramer in Ivan Pucelj zapisala v letaku, ki kaže ne toliko njunega obraza, kakor eno izmed njunih političnih krink.

Ljubljana od včeraj do danes

Lepo vreme se je napravilo. Zjutraj in zvečer je hladno, ker piha oster krivec, čez dan pa je posebno po zatijih že prav prijetno toplo. Menda se še nikdar nismo od zime poslovlili za tako cenen kup kakor se bomo letos. Pravega mraza skoraj ni bilo. Nekaj dni je malo bolj pritnilo, pa je bilo v kraju. Sneha se je naletole toliko, da so se mestni smučarji pičel teden lahko smučali pa gričih in ravninah okrog mesta. Toda jug ga je kaj kmalu pobral. Zdaj je samo še teden dni do svetega Matije, ki po narodnem pregovoru razbija led ali pa ga naredi, če ga ni. Po svetem Matiji pa je sonce že tako močno, da se mraz ne more več držati kaj doli časa. Čez dvanajst dni bomo že v marcu. Takrat pa so le še trije tedni do kole-darske pomladi. Dan se daljša, zjutraj že ni več treba prižigati luči tistim, ki vstajajo malo po šesti uri, zlasti te dni ne, ko je nebo jasno in čisto. Še malo potrpljenja, pa bo zima prestana in zelena pomlad se bo nasmejala po travnikih, poljih in po gozdovih. Spet bodo prišli tisti prelepi cvetni pomladanski dnevi.

V bolnišnico so bili prepeljani

sledeči ponesrečenci: grogovni delavec na postaji Novo mesto, Anton Kostrevec. Kostrevec je kopal pri grobi, pa se mu je izpod krampa izmuznil kamnit drobec, ki mu je odletel v oko in mu ga hudo poškodoval.

Jože Gregorič, delavec pri tvrdki »Oleum« v Ljubljani. Ta je včeraj pomival sode za nafto. Seveda se je pri tem delu precej poškrbnil z nafto. Ker je bilo dokaj mrzlo, se je šel gret, tedaj pa se mu je nenadoma vnela z nafto prepojena obleka, ki je začela goreti. Ubogi Gregorič je bil takoj podoben žvi plamenici. Obleka je na njem zgorela. Dobil je strašne opekline. Nemudoma so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico, toda bilo je že prepozno. Opekline so bile prehude. Že snoči ob enajstih je nesrečni delavec umrl. Doma je bil iz Banjeleke pri Kočevju, star je bil tri in dvajset let in še samski.

Z vozom se je peljal posestnik iz Leš, Janez Keršnik. Nesreča je hotela, da je izgubil ravnotežje, padel z voza ter si zlomil levo nogo.

Garderober v neki ljubljanski kavarni, D. M. si je včeraj prerezal žile na rokah. Prepeljan je bil v bolnišnico in je že izven nevarnosti.

V kamnolomu je delal hlapec pri Petkovsku v Bevkah, Ciril Reven. Kopal je, pa mu je padla nenadoma na levo nogo večja skala, ki mu jo je zlomila.

Drva so skladali in napravljali tam v Brestu pri Tomišlju. Pri tem delu je bila zaposlena tudi pol-

ska dnarica Marija Petrič, ki ji je po nesreči padla na levo nogo bukev in ji jo zlomila.

Nekaj podatkov z OUZD

Če pogledamo podatke za letni diferencial zavarovancev, vidimo, da je bilo leta 1938. v septembru mesecu zavarovanih 667 moških več kakor v istem mesecu leta 1937. Žensk pa je bilo zavarovanih celo 1271 več. V oktobru je bilo 847 moških in 1167 žensk več kakor pred letom ob istem času, v novembru 1961 moških in 1035 žensk več, v decembru 2666 moških in 1203 žensk več. V januarju leta 1939. je letni diferencial zaposlenosti spet precej popustil, zlasti velja to za moške zavarovance. Poskočila pa sta stalež in odstotek bolnih, za delo nesposobnih zavarovancev, in sicer za 281 oseb ali 0,27%. Povprečni dnevni stalež znaša 3002 bolnih ali 3,35%.

Povprečna dnevna zavarovana mezda, ki približno odvarja dejanskemu dnevnemu zaslužku povprečnega delavca, je letos januarja meseca nekoliko nazadovala zaradi neprimerne sezije, vendar je še vedno za 1,18 din večja kakor je bila lanske leto. Letni diferencial pa se je v zadnjih mesecih precej ustalil.

Celokupna dnevna zavarovana mezda, ki zavisi od števila zavarovanih delavcev ter od višine njihovih zaslužkov, je bila v letošnjem januarju za 139.242,30 din večja kakor lanske leto, letni diferencial pa je bil za 119.000 din manjši od diferenciala v letu 1938.

Čas predpusta, čas norosti

Ni več daleč do pusta. V soboto bo že prvič zadisalo od gora. Ljudje so ta mesec pridno varčevali, da bi se lahko za pustno soboto primerno razvedrili in razveselili. Na letošnjo pustno soboto je razglašeni cel kup raznih družabnih prireditev. Ljubljana bo spet eno noč nemirna. Na vseh koncih in krajih bodo hreščale harmonike, pete bodo potrkavale ob tla, pijača se bo točila. Prav gotovo je, da bo marsikoga pobil pust. Kljub težkim časom ljudje ob takihle veselicah iz leta v leto postajajo brezbrbnejši. Tako si mislijo, da se v teh časih prav za prav ne splača varčevati, ampak da je boljše, če si človek za denar tudi kaj privošč.

Zahtevajte povsod naš list!

Vlomilci povzročili 15.000 din škode

Odškodnovani trgovec Babič razp. sa. 5000 nagrade

Maribor, 16. februarja.

Danes opoldne je bil odkrit v Mariboru drzen vlom, ki je prinesel storilec velik plen. Trgovec Ivan Babič iz Gosposke ulice ima stanovanje na Trgu svobode št. 3, toda večkrat se odpelje z ženo zvečer, ko zapreta trgovino, kar na posestvo, ki ga imata v Bistrici pri Rušah in tam prenoči. Tako sta storila tudi včeraj. Danes zjutraj sta se spet vrnila v Maribor, opoldne pa se je g. Babič podal v stanovanje na Trgu svobode. Komaj je odprla vrata, je že videl, da je imel za časa svoje odsotnosti obisk. Vse je bilo križem razmetano, vse električne luči so gorele in vse je kazalo na to, da so gospodarili v stanovanju vlomilci. G. Babič je ugotovil veliko škodo. Vlomilce mu je odnesel 2 obleki, 15 pa-

rov perila, 30 robcev in razne dragocenosti ter zlatino v vrednosti 15.000 din.

Sosedje pripovedujejo, da se je sinoči okoli četrta na 8 posvetila v stanovanju luč, ki je potem naprej gorela. Gotovo je takrat vlomilce vdrl v stanovanje s ponarejenimi ključi, moral pa je vedeti, da stanovalec ni doma. Potem si je izbral plen, ki mu je ugajal, ter ga je naložil v velik kovček, katerega je našel v stanovanju. S plenom je neopaženo pobegnil. Vlom je bil takoj javljen policiji, ki je pričela s preiskavo. Policija naproša vse osebe, ki bi morebiti videle sinoči kakšnega moža z večjim kovčgom na Trgu svobode ali v bližini, da se javijo na kriminalnem oddelku. G. Babič pa je razpisal za izsleditev vlomilca 5000 din nagrade.

Z lesom je sleparil

Maribor, 16. februarja.

Danes se je vršila pred mariborskim okrogm sodiščem razprava proti 37-letnemu trgovcu Henriku Šikerju iz Sv. Lovrenca v Slov. goricah, ker je izvršil več sleparskih kupčij z lesom. Obtožence pa na razpravo ni prišel, vendar se je razpravljalo. V obtožnici se mu očitajo tri takšne sleparije, med drugim tudi na škodo grofa Attena v Slov. Bistrici. Obtožence se je bavil z lesno kupčijo. Kupal je od kmetov les ter ga prodajal naprej. Nekajkrat pa se je zgodilo, da je les prodal dvema ali več različnim kupcem, ki so mu vsi dali znatne zneske kot aro, potem pa so se med seboj prepirali, čigav je les. Tako je kupil od posestnika Nikla v Velki 25 kub. metrov mesecnega lesa za katerega mu je dal samo 100 din are. Ta les je potem prodal naprej lesnemu trgovcu Friederiku Bišofu v Mariboru ter je dobil od njega 11.923 din, potem pa se je tvrdki Kiš, od katere je dobil 2000 din. Nazadnje pa je les ostal posestniku Niklu, ki ga seveda ni hotel poprej nikomur izročiti, dokler ni dobil dogovorjeno kupnino. Drug podoben primer se je dogo-dil z lesom, ki ga je obdolženec kupil od posestnika Knezarja v Partinju. Ta les, katerega Knezarju sploh ni plačal, je prodal tvrdki »Dravac« v Mariboru, od katere je dobil 2000 din are. Ko pa je »Dravac« poslala po les, se je izkazalo, da

ga je Knezar že prodal naprej, ker ni dobil od obdolženca denarja. Tretji primer se je dogo-dil na škodo grofa Attena v Slov. Bistrici. Obdolženec je prodal Attemsovi tovarni za lesne kline 1 vagon okroglega brezovega lesa ter je dobil zanj 2200 din are. Lesa pa zopet ni dobavil ter se je pozneje izkazalo, da ga sploh ni imel. Denar, ki ga je dobil kot naplato, je seveda vsega porabil za druge namene. Obškodovanci so ga dolgo iskali, pa se je znal vedno spretno skrivati. Nazadnje pa je vsa zadeva prišla pred sodišče.

Obsojen je bil v odsotnosti na 5 mesecev strogega zapor, na 1000 din globe ali nadaljnjih 25 dni zapor ter na povračilo 14.123 din oškodovancem.

Filmi,

ki jih velja videti... ali ne videti

Konflikt (Kino Union). Docela znosen nemški kriminalni film, v katerem nastopajo simpatični igralci, ki jim ni treba govoriti neumnosti, ker jim je libretist poskrbel za pameten tekst. Zgodba je dokaj sveža in spretno oblikovana, dejanje ne zastaja, ampak kaže soliden tempo od začetka do kraja. Le sprva je ekspozicija nekoliko predolga. Prijatelji »lažjih filmov« si bodo delo ogledali.

Herwey Allen:

Antonio Adverso, cesarjev pustolovec

»Temple« je pripomnil Vincenc. »Stolpe zdaj podirajo. Bastilla je že izginila, kakor veš. To je hotel de Sévigné. V tem delu Pariza se počutim kot doma. Ni tu sicer preveč gosposko, prenočišča pa se le dajo dobiti. Ti kočijaži še vedno naredo, kakor da ničesar ne razumejo, kar jim povedo.«

»Ne, ne,« je zaklical, »ne skozi Saint Merri, ne po cesti Saint Martin. Povej mi to, Toni! On ve, da sem Nemec. «Mali kočijaž z lakiranim klobukom in plaščem iz nešteti pelerin se je zarežal Antonu, ko je ponovil Vincencova navodila. »Na vogalu Blanc-Manteaux in Archives.«

Nenadno je zavil na desno ter peljal skozi labirint temnih ulic, v katerem so delavci, ki so se vračali z dela, grdo gledali za vozom in zabavljali. Ne oziraje se na to, kakšni bodo konji ali pa lepe usnjate obloge pri kočiji, je zavozil naravnost čez smrdljivo lužo in je v tem trenutku že obstal pred staro gostilno. Na tabli, ki je visela nad vratni, je bil naslikan vojak s topom.

»L'Homme Armé,« je dejal zaničljivo in stopil s kozla.

»Plačaj mu, Aristide,« je pripomnil Vincenc, »in pomisli na to, da je tebi na ljubo tako premočilo konje. Pustili jih bomo tu. Vidiš tu spredaj pred vogalno hišo mali pomol? To je Hotel de Boule. Ko prideš do tja, zaviješ na levo v Rue de Vielle du Temple. Stanu-tem na številki 47. Ko poskrbiš za konje in deniš voz pod streho, daj gostilničarju ključ. Potem pridi tja. Povedal bom vratarju, naj sprejme tebe in priloži. Toda pazi, da berlina ne bo naenkrat brez bronastih okrasov.«

»Bil sem že enkrat v Parizu, monsieur,« je dejal Pujol ter se pripravil na to, da poručača s kočijažem.

Cela troja poučljivih poboljšev se je nabrala tam. Aristide je obsopal kočijaža s kletvinami.

»Vi ste me izročili Gaskoneu,« je vpil kočijaž ves osupel za Vincencem in Antonijem. Zares je bil razburjen. Na vogalu Rue de Vielle du Temple sta se obrnila. Berlina je pravkar izginila na dvorišče.

»Počakaj trenutek, Vincenc. Tam imam nekaj, kar bi celo lahko vzela s seboj,« je spregovoril Antonio. Stekel je nazaj proti krčmi.

Aristide in kočijaž, ki je bil zdaj že čisto zadovoljen, sta se pripravljala na to, da skupno opereta konje na dvorišče. Bila sta kot najzvestejša prijatelja

»Nekaj sem pozabil, Aristide,« je razlagal Antonio. Iz predala v vozu je potegnil sveženj, ki ga ni odvil že od Gallegovine sem, ga obesil čez roko ter šel spet za Vincencem.

»Zdaj, Toni, ti bom nekaj pokazal,« je dejal Vincenc ter ga peljal skozi ozko staro ulico. Obstal je pred hišo iz sedemnajstega stoletja, ki je bila ograjena z visokim lesenim plotom. Lepi koli pri ograji, ki so bili vzdani v kamenit podstavek, so bili na vrhu kot temno pozlačene konice sulic.

»Zdaj je že dovolj varno, da bi lahko te deske odstranili,« se je zazdel Vincencu, ko sta čakala tam. »Pa imam vendar rad takšno zavetje. Preden odideš naprej v London, boš v to hišo naravnost zaljubljen. Jutri bova obiskala Ouyarda, mon Vieux. Toni, želel bi, da tisto mehikansko stvar do kraja premisliš.«

»Storil bom to,« je dejal Antonio.

»Sijajno!« je vzklilnil Vincenc. »Toda kaj imaš prav za prav v tej ženski ovratni ruti?«

»Svojo usodo,« je odvrnil Antonio.

»Paul,« je zaklical Vincenc in potkal na vrata. »Ali si mrtev?«

Malo okence vrti vratih v ograji se je odprlo, skosen pa je pogledal starec, ki je imel lase še spletene v kito.

»Nom d'un nom, c'est vous M. Nolte! Quelle impossibilité!« Odprl je vrata. Pokazal se je mal dvorec v renesančnem slogu. Krasne stopnice so vodile nekoliko više na zelen vrh, kjer je bila tudi sončna ura. Na zidu pred njimi je bil globok relief Romula in Rema pod volkuljo. Zgoraj je nekdo nenadno odprl okno.

Vsa zbegana pravoslavna postrežnica se je v trenutku pojavila pri stranskem vhodu s smetišnico v rokah.

»Kje je mademoiselle Hélène?« je vprašal Vincenc.

»Ah jennasta,« je dejala postrežnica v alžaskem narečju, »odšla je k svojemu bratu huzarju na obisk.«

Vincenc je zardel kot kuhan rak.

»Nikar se ne razburjaj zaradi tega,« je dejal Antonio.

»Toda on je res njen brat, prisojem to pri Bogu. Boste videli,« ga je prepričevala dekla.

»Potem bo treba uocaj pripraviti večerjo za štiri ljudi,« se je smejal Vincenc. »Povej jim Paul to.«

»Gotovo, prav gotovo je res njen brat, monsieur, in lep mladenič. Vse je bilo v najlepšem redu, odkar ste bili na potovanju.«

»Torej, za moj del, naj pa bo brat Pošli po najino prtljago v »Homme Armé« in pripravi sobo za mladeniča, ki je tam. Sobo za goste dobi gospod Adverso. Ostal bo tu, dokler ne bo odpotoval v London. In, Paul, za gospoda Adversa morajo biti vrata podnevi in ponoči odprta, pa če sem jaz tu ali ne. On je moj brat! Ali mar

nisi, Toni?« je zagotavljal Vincenc ter ga prisrčno prijel za roko.

»Oui, oui, monsieur,« so pritrdili vsi hkrati in se smejali.

Mala postrežnica je stekla pred njimi po stopnicah ter odprla vrata. Šli so po zaviti stopnicah v star stolp, od tod pa so stopili v dvorano, katere vrata so bila krasno obložena. Ena teh vrat so bila napol odprta. Pred njimi se je kar blekal parket, tako je bil zločen. Udarila je ura na visokem podstavku.

OSMA KNJIGA

56. poglavje.

»Volčji dvorec, kakor se je reklo pri tej hiši št. 47. zaradi reliefa z Romulom in Remom ter volkuljo, je doživel v resnici novo dobo. In Paulova služba tu ni bila nikakoli služba brez dela.

Bil je odličen vratar, da ga boljšeje ni bilo treba iskati. Pri vsaki hiši na tem širnem svetu bi bili gotovo nadvse zadovoljni z njim. Poznal je še nekdanje posestnike tega »Volčjega dvorca«, jih videl, kako so morali bežati kot ubogi izseljenci ter je zvesto ostal na svojem položaju, medtem ko so rojalisti, republikanci, teroristi, ravnatelji in konzuli prihajali in spet odhajali. Svoj čas je bil obložil železno ograjo z lesenimi deskami ter na tihem upal, da bodo nekega dne lepe postave krilatih levov spet zagledale beli dan, kajti verjel je v neminljivost pravičnega sveta. V viharnih desetih letih je bil Paul prisiljen, da se odloči ali naj postane muzejarji se opazovalec, ali pa človek, ki samo pritrjuje. Izbral si je prvo.

Tisoč osemsto ena, leto devet kakor morajo časopisi še vedno pisati. Zvonce kliče — videli bomo, koga bo prineslo,« je mrmljal in skomizgal z rameni. Ze davno se je bil naučil, da se ni nikdar nobeni stvari čutil ali pa se nad čem celo glasno smejal. Na splošno se je Paulu zdelo, da je svet postal pametnejši. Ljudje, ki so zvonili, so bili spet vlnjuni, nič več surovi ali preveč domišljivi.

Pri prekulturnih Parižanih namreč leta 1801 ni bilo več tistega preprostega hrepenenja po preveč posladkani naravnosti sanjačev ali po razkuštranih in divjih sorovežih. To niso bili v hlače preoblečeni nekdanji Grki, ki so se klanjali nagoli in brezramnim pokvarjenem. Po zunanem videzu so bili nekako takšni, kot pravilno ostrženi Rimljani. Toda nihče ni prav vedel, kaj naj bi obojevali! Ali doprsne podobe Bruta in drugih republikanskih kraljevih mrticev, ki jih je prvi konzul pri svoji preselitvi v Tuileries iz previdnosti skupno nastanil tam, ali pa nove krvočne orle na drogovih zastav in praporov, ki so se vedno bolj po cesarsko napihovali in vedno bolj očito metali glave na desno, kakor da bi bil pred časom zgrabil njihove vratove krž

Od tu in tam

Lanskoletna trgovinska bilanca naše države se je precej zmanjšala tako v trgovini s klirinškimi državami kakor tudi z državami s prostim deviznim prometom. Predlanskim je bila trgovinska bilanca napram državam s prostim deviznim prometom aktivna za 860 milijonov, letos pa komaj za dobrih 100 milijonov; bilanca s klirinškimi državami pa je bila predlanskim aktivna za 187 milijonov, letos pa pasivna za 28,7 milijona. Okrog 35% našega izvoza gre še vedno v Nemčijo, nakar sledi Anglija, Češkoslovaška, Belgija, Italija, Avstrija, Združene države, Madžarska, Grčija itd. Tudi glede našega uvoza je na prvem mestu Nemčija, druga pa je Češkoslovaška, tretja Italija, četrta Anglija, nato pa sledi Avstrija, Združene države, Madžarska itd.

S prenosno ljudskega šolstva in uvedbo kmetijskih šol po vaseh se bavijo belgrajski časopisi. Razni strokovnjaki in šolniki pravijo, da je nastopil strojni čas, da se selsko prebivalstvo strokovno izobrazi in usposobi za umnejšo živinorejo in poljedelstvo. Beg s podeželja v mesta in industrijska središča se bo dal zavreti le na ta način, če se obdelovanje plodne zemlje modernizira, da bo zemlja mogla prerediti vse kmetijsko ljudstvo. Nekateri predlagajo, naj bi vlada spremenila učni načrt, kakor je v veljavi danes v ljudskih šolah, ker posveča edino pozornost pismenosti prebivalstva. Ustanovile naj bi se v vseh večjih šolskih občinah višje ljudske šole, ki bi vzgajale otrokom ljubezen do naprednega kmetijskega dela, kjer bi se učenci temeljito seznanili z umnejšimi in kmetijskimi deli. V prvi vrsti bi se učna snov vsake šole razvijala po krajevnih prilikah, tako da bi se posvetila posvetila pozornost tisti vrsti kmetijstva, ki bi v kraju mogla najbolj uspevati in donati ljudem največ haske. Le to bo rešilo kmetijski stan in obdržalo ljudi na grudi.

O ogromnem napredku Belgrada po vojni govorijo tudi visoke številke o površini moderno tlakovanih cest v mestu. Povojni Belgrad je imel vsega okrog 53.000 kv. metrov tlakovanih cest, letos pa jih ima že 1.864.000 kv. metrov. Takrat je imelo mesto 309 ulic, sedaj jih pa ima 1680. Tlakovanje novih ulic in cest je veljalo več kot pol milijarde dinarjev. Zadnja leta porabi občina povprečno po pet milijonov dinarjev za tlakovanje letno. Izdatki se krijejo iz rednih dohodkov mesta, ki so zaradi osredotočenega gospodarskega in upravnega življenja mnogo večji kakor pa v drugih naših mestih, čeprav so prebivalci prestolnice manj obremenjeni z davkami kakor pa drugod.

Za sodne razprave je merodajna sodnijska ura in ne ura zasebnika. V Belgradu je bila nedavno za enajsto uro napovedana civilna razprava. Ko je sodnik ob določeni uri poklical prizadete stranke, tožitelja ni bilo. Zato je sodnik prekinil razpravo in odbil tožbo, češ da tožitelja ni bilo k razpravi, kar pomeni, da je s tem umaknil tožbo. Čez četrt ure pa je prišel tožitelj in izvedel, da je bila njegova tožba že odklonjena. Izgovarjal se je, da sodnijska ura prehiteva, a on pa se je ravnal po poštni uri. Prišlo se je na višjo instanco, dokler ni nazadnje kasacijsko sodišče razsodilo, da je za sodnijske razprave merodajna sodnijska ura in ne kaka druga.

Potoček, ki v njem iščejo zdravja bolne ženske, teče ob vasi Bistrica pri Bitolju. Imenuje se Srebrna reka. Izvira v sentuati zaseki, da nanj ves dan ne posije sonce. Bajka pripoveduje o tem potočku, čigar voda je srebrnocrna in ledeno mrzla, da ima zdravilno moč. Preprosto ljudstvo se od tega svojega prepričanja ne da odvrtiti. Ni ga dneva, da ne bi prihajale ženske iz bližnjih vasi in celo iz mesta, in si hodile v potoček umivati lica. Hujše bolne zagazijo celo v vodo in brodijo po njej. Že večkrat se je pripetilo, da so ljudje kako hudo bolno žensko prinesli v vodo, nazaj pa so skoraj mrtvo odnesli, ker se je bila v vodi prehladila. Prepričani so, da voda tega potočka ne ozdravi samo telesnih nadlog, temveč tudi srčne in podobne rane. Dostikrat popelje k potočku mati svojo hčerko, ki se pripravila na močitev, da bi se obvarovala morebitnega nesrečnega zakona.

Materi, ki je v obrambi svoje in svojih otrok časti, ubila možovo priazenico, je sodilo nedavno sodišče v Banjaluki. Stana Pavić je štiri leta živela v sreči z možem Dragojem in mu rodila tri otroke. 20 letna Julka Terzić pa je sklenila to srečo. Zvalila je Dragoja k sebi in izmamljala od njega ves zaslužek, ki ga je imel Dragoje kot zidar. Slednji je imela tudi otroka. Stana je užaljena šla na sodnijo in hotela vložiti tožbo za ločitev zakona. Ker pa ni imela denarja za plačilo kolkov, je odšla spet domov. Ko je šla mimo Julkine hiše, jo je priazenica povabila v goste. Prva njuna beseda je bila seveda grešna ljubezen Julke in Staninega moža. Krepka Julka se je razjezila, zagrabila Stano za lase in jo hotela z nožem zaklati. Slabotna Stana pa je zbrala svoje moči in nasprotnici iztrgala nož iz rok. Kot brezumna je sama nato začela udrihati in je Julko umorila. Sodišče jo je obsodilo na osem mesecev strogega zapor.

Hercegovski sadilec tobaka, ki jih vodi predsednik njihovega združenja fra dr. Mandić, so na svojem zborovanju v Mostarju ugotovili, da monopolna uprava še vedno mačehovski postopa z njimi. Letos so dobili za svoj odlični tobak po sedem dinarjev pri kilogramu manj, kakor pa bi morali dobiti z ozirom na cene hercegovskega tobaka na evropskih tržiščih. Največ pritožb pa je bilo izrečenih nad delom upravnikov posameznih monopolskih postaj, ki so svojevoljno postopali pri ocenjevanju tobaka in pri določanju odkupnih cen. Dalje zahtevajo, da se jim dovoli nasaditi tolikšno število tobaknih stebel, kolikor so jih imeli pred dvema letoma.

Gnusen zločin, ki je bil v Zagrebu izvršen nad 14-letnim slaboumim dečkom Vladimirjem Francem, je policija že pojasnila. Truplo dečka je bilo najdeno v blatu ob Savi, vsi znaki pa so kazali, da je bil nad njim izvršen gnusen zločin, nato pa zadušen. Sprva policija nikakor ni mogla najti sledi za morilecem. Zato je dala po mestu plakirati poziv meščanstvu, naj javi vsako naplakenost, ki bi utegnila biti v zvezi z zločinom. Proglas je imel uspeh. Javili so se trije meščani, ki so povedali, da so videli grabavega Josiparskega pomočnika in zakrknjenega zločinca Josipa Bratuša, kako je za roko vodil mladega dečka proti Savi. Ko so Bratuša prijeli in ga soočili s pričani, je priznal zločin. Nad dečkom je izvršil gnusen zločin, pri tem pa mu zatiskal usta, da ne bi kričal. Deček se je tako prestrašil nasilnika, da mu je začelo odpovedovati srce. Pobegnil je proti strugi reke tam pa padel zaradi srčne kapi v blatu in izdihnil. Zločinec Bratuš je bil policiji že znan kot nasilnež in tat, ki je bil zaradi svojih grehov izgnan za pet let iz mesta, pa se je priključil nazaj in se skril pod tremi različnimi imeni.

L. Verneuil in G. Berr:

„Potovanje v Benetke“

Snoči je bila v naši drami uprizorjena komedija dveh francoskih avtorjev: »Potovanje v Benetke«. Dvorana je bila odlično zasedena in po pravici. Ljudje niso odhajali razočarani. »Potovanje v Benetke« je komedija, ki jo odlikujejo vse pozitivne lastnosti francoskih družabnih komedij: iskrenost, humor, duhovitost, zanimivo dejanje in dobro podprta opazovanja, ki iz vsega dela dirigirajo k gledalcu razen prijetnega tudi koristno: moralen nauk.

Verneuil in Berr sta se lotila na prvi pogled dokaj nevaležne naloge. Moža, soproga (francoska miselnost prerada opravlja z rožički. V dovtipih, burkah in komedijah je mož tisti, ki je dolgočasen in ki ga mora izpodrinuti pri ženi ljubimec. Verneuil in Berr pa sta hotela poskrbeti za spremembo in pripraviti zakonskemu možu rehabilitacijo. V njuni komediji je mož tisti, ki ga odlikujejo vse pozitivne lastnosti, neomajni mir, pregled nad igrjo, inteligencija in odločnost. Ljubimec je slannat mož, ki mu je soprog suvereni mojster, s hladnokrvnostjo kombinira in si nazadnje spet igrja v sijajni maniri ženo nazaj. Ljubimec pogori na vsej črti, pri ženi je onemogočen, nov srečen zakon začne živeti mož in žena, vse je spet v najlepšem redu.

Verneuil in Berr sta spretna komediografa, ki z osebami vesta kaj početi. Situacije se menjavajo neprisiljeno, postopoma se nam odkrivajo psihološke posebnosti glavnih akterjev. Nad vsem dejanjem pa ves čas lebdi zlahčni, okretni »l'esprit galoise«, vever in superioren. Cela vrsta sijajnih domislic se javlja v delu: ta humor ni robot in kmečki, ampak gracičen in duhovit. Z lahkoto rešuje na videz težke probleme, z mirnim in z jasno glavo postane kos nalogam, ki bi jih — recimo severnjaki —

razvozljavali v tragedijo. Tod pa se vse dobro reši. Mož ni izgubil hladnokrvnosti, mirno pogleda vprašanem v oči in reši drugega za drugim. Prav načrtno je njegovo delo, daši ga spremlja navidez nekašna humana prizanesljivost, ki vzbuja dojem, da si ne ve pomagati. Marsikateri resnica se gledalcu pokaže v znosnejši luči, z vedrino jo je treba prenesti in ne s togoto, pa zakonski voz ne bo zapeljal na napačno pot.

Občinstvo je bilo s »Potovanjem v Benetke« prav zadovoljno. Gotovo je, da bo ta duhovita komedija pridno polnila gledališko dvorano. Človeku kar odleže, ko se po nemških robotih dovtipih lahko enkrat od srca nasmeje šaliam, ki so duhovite in rahlejšje.

Kujavo in kapriciozno zakonsko ženo, ki sama ne ve, kaj prav za prav hoče, česa ji manjka in ki bi se na vsak način rada ločila od svojega moža, igra Ančka Levarjeva. Zdi se, kakor bi bila vloga nalašč zanjo napisana. Ljubka in prirodna igrja si se skrajja osvoji simpatije gledalcev. Imeniten zakonski mož, prevdaren, zviti in tehten, ki za dobrohotno brezbržen glas skriva lisičje zvite kombinacije, je Ciril Debevec. Prav srečno je pogojen malce prismuknjeni ljubimec, ki ga igra S. Jan. Stari bonvivant, Karolinin oče, ki sicer ne pozna posebnih moralnih predsodkov, v važnih rečeh pa le hoče imeti svoj moralni prav, je I. Levar. In končno imamo tu še slugo Amedeja, ki ga igra J. Plut, specialist za take postranske vloge, ki jih oblikuje z veliko iznajdljivostjo in svežostjo.

Delo je prav dobro in živahno režiral Ciril Debevec, ki je pri takih rečeh, kjer je humor dvignjen s prostaške ravni na fino, duhovito, v svojem elementu. V redu je tudi inscenacija.

Prosvetno stanje v naši banovini

Ljubljana, 16. februarja.

Po končani večerajšnji razpravi o proračunu našega kmetijstva je sledila razprava o proračunu prosvetnega oddelka, ki ga je v zanimivih izjavah podal načelnik oddelka gosp. dr. Lovro Sušnik. Ze večeraj smo omenili stanje našega ljudskega šolstva. Ugotovljeno je, da primanjkuje za ljudske šole učiteljskega. Lani na dan 1. novembra je bilo na ljudskih šolah 1550 učiteljev in 2827 učiteljic. Na vseh oddelkih je poučevalo 5967 učnih moči. Vseh oddelkov je sedaj 4166, manjka še 199 oddelkovnih učiteljev. Prosi pa za sprejem v drž. učiteljsko službo do 200 novih učnih moči, nekateri prosilci ohranijo prošnje — abiturientke so vložile svoje prošnje že leta 1934, pa še do danes niso sprejete v službo.

Učiteljski naraščaji

Poročilo navaja dalje:

Ker novega naraščaja z učiteljske tudi v prihodnjem letu še ne bo, je verjetno, da bodo še čakajoči po večini sprejeti v drž. učiteljsko službo in se bo namesto preobilice kandidatov, ko se je toliko o tem govorilo, pojavilo njih pomanjkanje. V času od 1. novembra 1937 do 1. novembra lani je bilo v državno učiteljsko službo sprejetih 249 abiturientov in abiturientk. Od teh je bilo nastavljenih v dravski banovini 236, ostali v drugih banovinah. Ostavko na službo je podalo 34 učnih moči, umrlo jih je 13 in 52 jih je bilo upokojenih. V začetku šolskega leta lani je bilo na ljudskih šolah 185.776 otrok, in to 93.752 dečkov in 92.024 deklic. V zavodih za defektne otroke je bilo 457 dečkov in deklic. Po narodnosti je bilo 185.823 Jugoslovancev, 1960 Nemcev, 597 Madžarov in 118 drugih narodnosti. Prirastek šolskih otrok napram predlanskemu letu znaša 2313 dečkov in deklic.

Zaradi duševne nesposobnosti, telesnih hib, nalezljivih bolezni in zaradi prevelike oddaljenosti se lani ni v šolo vpisalo 591 dečkov in 537 deklic.

Zdravje in socialne prilike

V preteklem šolskem letu ni 20% šolskih otrok izdelalo, a z redom »neprimerno« izvedenja je bilo ocenjeno blizu 1000 otrok. Zdravstveno stanje učencev je prav pogosto odsev socialnih razmer, v katerih žive. Marsikje nimajo starši zadostnih sredstev za najpotrebnejšo hrano in obleko svojih otrok. Tudi so se v več okrajih v preteklem šolskem letu razširile razne epidemične bolezni. Po uradnih podatkih je bilo 515 obolevnosti na malariji, od tega 367 v lendavskem, 69 v ljutomerskem, 24 v murski Soboti in 33 v ptujskem okraju. Bilo je 2833 primerov ošpic, 589 skrlatinke, 25371 gripe, 512 davice, 1052 trahoma (v Prekmurju) in 971 tuberkuloze.

Manjšinsko šolstvo

Govoreč dalje o šolskem delu in pouku, o specialnem šolstvu, je g. načelnik prešel na manjšinsko šolstvo, poudarjajoč:

Nemška in madžarska manjšina, ki sta nastali na našem narodnem ozemlju, imata svoj prosvetni razvoj zagotovljen po čl. 68. saintgermanske in po čl. 59. trianonske mirovne pogodbe ter po čl. 9. zakona o zaščiti manjšin. Njun položaj glede šolstva je pri nas urejen z ljudskošolskim zakonom iz l. 1929. Vsaka manjšina ima pravico do oddelkov, v katerih se poučuje v materinskem jeziku učencev. Omenjeni manjšini nimata pri nas znatnega prirodnega prirastka, zato tudi število manjšinskih oddelkov upada.

Nadalje poučujejo na manjšinskih oddelkih tudi učitelji nemške in madžarske narodnosti. Na Kočevskem pa poučujejo veroučitelji v šolah, kjer so učenci narodnostno mešani, verouk v materinem jeziku otrok.

Za učence nemške in madžarske manjšine je tudi dovolj učnih knjig na razpolago. Zato tembolj občutimo težak položaj, v katerem so Slovenci na Koroskem, kajti tam ni niti ene slovenske šole več in je s šolskim letom 1938-39 bil dejansko odpravljen tudi pouk slovensčine v prvem razredu. Ker ni bilo dovolj učencev, je bilo ukinjenih pet nemških oddelkov.

G. načelnik je nato podal prav zanimiva pojasnila o stanju šol in o meščanskih šolah, ki jih je 42 državnih in 8 zasebnih, torej skupaj 50 meščanskih šol, na katerih je vpisanih, in sicer: 4890 učencev in 4362 učenk na državnih ter 1373 učenk na zasebnih mešč. šolah. Vseh učencev in učenk na meščanskih šolah je letos 10.625. Na vseh srednjih šolah je sedaj 11.744 dijakov in dijakinj. G. načelnik je nadalje podal poučno sliko o ljudski prosveti, o šolski higijeni in o še drugih aktualnih zadevah.

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer- sko stanje	Temperatura v °C		Vlaga v %	Veter (smer, jakost)	Padavine	
		dan- večr	noč- jutro			m/m	vrsta
Ljubljana	774,5	4,0-4,2	—	—	NE ₁	—	—
Maribor	772,8	4,7-7,1	8,0	4	NE ₂	—	—
Zagreb	775,0	5,0-6,0	7,0	4	NE ₂	—	—
Belgrad	775,2	4,0-2,0	8,0	4	NW ₂	—	—
Sarajevo	778,2	2,0-5,0	8,0	5	—	—	—
Vis	769,3	7,0-0,0	8,0	—	NE ₄	—	—
Split	769,5	11,0-3,0	4,0	2	NE ₁	0,1	dež
Kumobor	760,1	12,0-8,0	5,0	6	NF ₈	3,0	dež
Rab	772,4	8,0-0,0	7,0	—	—	—	—
Quarona	769,5	14,0-5,0	4,0	6	NE ₄	—	—

Vremenska napoved: Stanovitno, pretežno jasno in zmerno hladno vreme.

Najnižja toplota zraka na letališču —8,5° C. Splošne pripombe o poteku vremena v Ljubljani od večeraj do danes: Iz noči do 11.30 je bilo popolnoma jasno. Ob 11.35 se je na jugovzhodni strani neba pojavila plast visokih oblakov, ki se je precej razširila. Med 11 in 18 se je oblačnost spreminjala, ob 18 pa se je zopet zjasnilo in je tako ostalo ves večer in ponoči.

Koledar

Danes, četrtek, 16. februarja: Julijana.
Petek, 17. februarja: Francišek.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: dr. Piccoli, Tyrševa 6; mr. Hočvar, Celovška 62; mr. Gurtus, Moste, Zaloška cesta.

Redni občni zbor Oblastnega odbora Aerokluba »Naša krila« bo dne 16. februarja 1939 ob 20 v prostorih Auto-kluba, Kongresni trg.

Velesojma v Ljubljani — uradno priznani razstavi. Na podlagi referata predsednika uprave za zaščito industrijske svojine in po § 94. zakona o zaščiti industrijske svojine z dne 1. maja 1928 je g. minister za trgovino in industrijo odločil: Mednarodna vzorčna velesojma, ki bosta to leto v Ljubljani in ki ju priredi Ljubljanske vzorčni velesojem, in sicer prvi, spomladni, o dne 3. do 12. junija 1939., drugi pa, jesenski, od dne 2. do 11. septembra 1939., je imeti za uradno priznane razstave po § 94. pravilnika za izvrševanje zakona o zaščiti industrijske svojine z dne 1. maja 1928, zato, da se more za predmete industrijske svojine, razstavljene na teh sejnih, priznati zaščita po § 160. zakona o zaščiti industrijske svojine v zvezi s §§ 90., 107. in 113. tega zakona in §§ 95 do 99. gorenjega pravilnika s prednostno pravico od dne razstavitve.

XVIII. prosvetni večer bo v petek, 17. febr. ob 8 v beli dvorani Uniona in bo veljal sporni na Pija XI. Njegova delovanje je seglo globoko v sedanje socialne in kulturne tokove. Zato je umestno, da se ga zlasti katoliške organizacije spomnijo in se primerno oddolže njegovemu geniju. Na sporedu je predavanje univ. prof. dr. Lenčka, ki ga bodo spremljale slike iz pokojnikovega življenja. Cenjeno občinstvo, zlasti članstvo katoliških in verskih organizacij se na ta večer vljudno vabi.

Naše nove, mlade odlične pevke Valerieje Peybalove je pač vsakdo vesel, kdor jo sliši bodisi v operi, bodisi na koncertnem odru. Po komaj dobrem letu njenega javnega udeleževanja je že priljubljena znanaka, visoko upoštevana v našem umetniškem življenju. Zato opozarjamo na njen koncertni nastop, ki bo jutri zvečer ob 20 v veliki Filharmonični dvorani na koncertu, ki ga priredi v počastitev spomina dr. Benjamina in dr. Gustava Ipavca pevsko društvo Ljubljanski Zvon pod vodstvom zborovodje Doreta Matula. Valerieje Heybalovo bo spremljal na klavirju dirigent Demeter Zebre. Vstopnice v knjigarni Glasbene Matice.

Matajev Matija na odru Franciskanske prosvete M. O. v Ljubljani. Na pustno nedeljo 19. t. m. ob 5 popoldne bo v franciskanski dvorani veselje, kakor mora biti predpustnemu času primerno. Po Rado Murnikovih veseli povesti se bo uprizorila nad vse zabavna burka v 4 slikah »Matajev Matija«, katero je priredil za oder in režiral Milan Skrbinek.

Na »bohemskem večeru gledaliških igralcev« na pustni torek pri Mikliću bo konferenca gosp. Danež. Spored bodo izvajali operni, operetni in dramski člani. Vstopnice se v predprodaji pri operni blagajni. Sodeluje Ronny-jazz.

Uprava policije v Ljubljani opozarja vse delavce in nameščence, ki imajo delavske oziroma poselske knjižice, izdane do vključno 27. septembra 1938, da iste v smislu uredbe o legitimacijah (poslovnih knjižicah) delavcev in nameščencev z dne 24. marca 1938 zamenjajo. V to svrhu naj se glasne vsi na področju uprave policije v Ljubljani stanujoči delavci in nameščenci na tukajšnji upravi na Bleiweisovi cesti 22, pritičije, soba 2a, kjer doka vsa potrebna pojasnila in izpolnijo tozadevno tiskovino. S seboj je prinesiti staro poslovno knjižico, 2 istovetni fotografiji v velikosti 4,50x6 cm v smislu čl. 5. točka 4., pravilnika o izvrševanju uredbe o legitimacijah (poslovnih knjižicah) delavcev in nameščencev z dne 14. julija 1938. »Službene novice« št. 201/L XII od 5. sept. 1938. Nadležno opozarja uprava policije v Ljubljani na člen 17. citiranega pravilnika, po katerem se mora izvršiti zamenjava dosedanjih poslovnih knjižic najdalje do 31. dec. 1938. Po preteku tega roka izgube vse poslovne in delavske knjižice, legitimacije in slične izkaznice značaj poslovnih knjižic. Zato so vabljeni vsi lastniki delavskih knjižic, da iste čimprej predložijo upravi policije v svrhu zamenjave, zlasti zaradi tega, da ne bi bilo ob koncu leta nepotrebnega navala.

Ljubljansko gledališče

DRAMA — Začetek ob 20.

Četrtek, 16. februarja: Dobruža 1916. Red četrtek.
Petek, 17. februarja: zaprt. (Gostovanje v Celju. Upniki — na plan!)

Sobota, 18. februarja: Potovanje v Benetke. Izven.

OPERA — Začetek ob 20.

Četrtek, 16. februarja: Cavalleria rusticana. Glumači. Debut gđc. Labošove in Polajnarjeve. Red A.

Petek, 17. februarja: Prodana nevesta. Gostovanje Jarmile Novotne. Izven.

Mariborsko gledališče

Četrtek, 16. febr., ob 20: »Automelody«. Red D. — Petek, 17. febr.: Zaprt. — Sobota, 18. febr., ob 20: »Partija šahac«. Krstina predstara jubileja g. Bratine. Red B.

Sport v zadnji minuti

Maks Schmeling se bo najbrž še letos sprijel s Tommyjem Galentom, in sicer v San Franciscu ali pa v New Yorku.

Pepi Jennwein je letos kar po vrsti zmagoval na mednarodnih tekmah v alpski kombinaciji: star je šele 19 let, pa si je letos že osvojil svetovno prvenstvo v alpski kombinaciji za letos.

